

Farní věstník

BŘEZEN 2022

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XXX, číslo 3

Modleme se za Ukrajinu!

Válka na Ukrajině je i náš boj

Před několika dny zahájilo Rusko zločinnou a neospravedlnitelnou invazi na Ukrajinu. Válka kterou rozpoutalo je namířena nejen proti Ukrajině, ale i proti základním hodnotám civilizované společnosti 21. století.

Děkuji vám všem kdo podporujete hrdinné obránce Ukrajiny i hodnot na kterých stojí naše společnost. Děkuji za vaše modlitby, finanční pomoc, i podporu našich politiků, kteří se snaží zastavit šíleného vůdce Putina prostřednictvím prosazování co nejúčinnějších sankcí omezujících jeho možnosti dalšího financování války. Děkuji všem kdo pomáháte těm kdo prchli před hrůzami války do naší země.

Děkuji, vytrvejte

o. Josef Maincl

„Vyzývám všechny, aby z příští středy 2. března, Popeleční středy, učinili Den půstu za mír. Povzbuzuji k tomu zejména věřící, aby se v onen den intenzivně věnovali modlitbě a postili se. Kéz Královna pokoje chrání svět před válečným šílenstvím,“ vyzval při pravidelné generální audienci papež František.

Modleme se, jak náš vyzvali naši biskupové:

Dobrý a milosrdný Bože,

Ty jsi náš nebeský Otec, dokonale nás znáš a miluješ. Proto se s důvěrou odevzdáváme do Tvých rukou.

Prosíme Tě za mírové řešení složité situace na Ukrajině.

Prosíme Tě za světové státníky, aby stáli na straně dobra a našli sílu k vzájemné dohodě a usmíření.

Prosíme Tě také za všechny oběti válek, sirotky, vdovy a uprchlíky. Obejmi je svou něžnou náručí.

Dej, ať kolem sebe šíříme pokoj, nejsme jeden druhému lhostejní a dokážeme si navzájem odpuštět.

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno Tvé. Přijď' království Tvé. Buď' vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť' nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Amen.

Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s Tebou; požehnaná Ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého, Ježíš. Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší. Amen.

Svatá Barboro, pomocnice v nouzi, oroduj za nás.

Svatý Floriáne, ochránce v nebezpečí války, oroduj za nás.

Svatý Ondřeji, patrono Ukrajiny, oroduj za nás.

Svatí Cyrile a Metoději, patroni Evropy, orodujte za nás.

Sv. Václave, patrono míru, oroduj za nás.

Maria, Matko Boží a Královno míru, oroduj za nás.

Ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen

Bohoslužby v měsíci březnu 2022

St	2. 3. 2022	popeleční středa	8:00	Matka Boží
			18:00	Jména Ježíš
So	5. 3. 2022		17:00	Jména Ježíš
Ne	6. 3. 2022		7:30	Jména Ježíš
			9:00	Jména Ježíš
			10:30	Matka Boží
So	12. 3. 2022		17:00	Jména Ježíš
Ne	13. 3. 2022		7:30	Jména Ježíš
			9:00	Jména Ježíš
			10:30	Matka Boží
Út	15. 3. 2022	slavnost sv. Josefa	8:00	Matka Boží
			18:00	Jména Ježíš
So	19. 3. 2022		17:00	Jména Ježíš
Ne	20. 3. 2022		7:30	Jména Ježíš
			9:00	Jména Ježíš
			10:30	Matka Boží
Út	25. 3. 2022	slavnost Zvěstování Páně	8:00	Matka Boží
			17:00	Jména Ježíš
So	26. 3. 2022		17:00	Jména Ježíš
Ne	27. 3. 2022		7:30	Jména Ježíš
			9:00	Jména Ježíš
			10:30	Matka Boží

Při návštěvě bohoslužeb je nutné dodržovat aktuální proti-epidemiologická opatření

(bez záruky)

Charitní sbírka

V sobotu 12. 3. 2022 od 9:00 do 12:00 hod. se uskuteční Charitní sbírka šatstva a pod. v prostorách bývalého Školního statku v Telči. Změna je u přístupové cesty kvůli rekonstrukci ul. Jihlavské. **Vstup do areálu Panského dvora (dříve školního statku) je z ul. Na Sádkách mezi benzinovou pumpou a Městským úřadem, dále po polní cestě. Vstup do areálu bude označen logem Charity.**

Darované věci prosíme ukládejte do papírových krabic nebo pytlů pro snažnější manipulaci při skladování a dopravě.

Případné informace lze získat na tel. č. 732 157 552

Děkujeme.

Drazí farníci,

v roce 2021 jsme v naší farnosti opravovali a především plánovali budoucí opravy. Mezi usku-
tečnější opravy patří oprava omítek na hřbitovní zdi na starém městě. Celková oprava stála 952 000,-
Kč. Farnost z této částky musela zaplatit 380 000,- Kč a město Telč se podílelo částkou 95 000,-Kč.
Zbytek částky pokryla dotace od Ministerstva kultury. Druhou opravou byla oprava čelní fasády koste-
la sv. Jana Nepomuckého. Celkově stála 850 000,- Kč. Farnost z toho platila částku 150 000,- Kč.
Zbytek uhradili majitelé bývalého kláštera u sv. Jana a obce Telč a Krahulčí. Zároveň proběhl statický
průzkum v kostele ve Štěpnici, který byl spolufinancován Krajem Vysočina.

V letošním roce se chystá oprava střechy kostela sv. Vojtěcha u Studnic. Celková oprava střechy u
sv. Vojtěcha bude stát přibližně 3 000 000,- Kč. Z finančních důvodů nemůže farnost realizovat opravu
v jednom roce a budeme ji muset rozložit minimálně do 4 let. V letošním roce je na plánu začít od štítu
střechy a pokračovat podle výše dotací.

Především jsme se ale rozhodli začít připravovat velkou obnovu kostela sv. Jakuba. Předpoklad
rozsahu obnovy je 70 mil. Kč. V současné chvíli se zpracovává projektová dokumentace a vyřizují se
potřebná povolení.

Abychom mohli opravit kostel sv. Jakuba, potřebujeme vaši pomoc. Prostřednictvím finančního
daru můžete přispět na přípravu projektu, který je prvním krokem k budoucí realizaci.

Naším cílem je:

- Provést pečlivou a citlivou obnovu v duchu zachování a rozvoje kulturního dědictví
- Více zpřístupnit kostel návštěvníkům a široké veřejnosti
- Přispět ke zlepšení vzhledu města a památky UNESCO
- Vybudovat sociální zázemí nejen pro místní farníky!

Nebudeme na to sami. Jestliže se nám podaří prostřednictvím Vašich darů dosáhnout ve stano-
veném termínu uvedené cílové částky, dostane navíc farnost jako bonus příspěvek od Biskupství
brněnského ve stejné výši.

Podpořit nás můžete na: donator.cz/projekt/svjakubtelc

Děkujeme Vám za jakoukoli formu podpory!

Se silou ve společné modlitbě

Miroslav Brychta
technik stavebních investic

Zprávy z jednoty Orla

Pinec v orlovně pokračuje i v březnu

První březnovou neděli po obědě vás opět zve-
me do orlovně na příjemně strávené odpoledne nad
pingpongovými stoly. Jsme připraveni na všechny zájemce od začátečníků až po zkušené hráče. Na
čtyřech stolech si zde můžete zahrát, nebo si jen tak zatrénovat. Pokud nemáte pátku, rádi vám ji půjčí-
me. Bufet s drobným občerstvením bude také otevřen. Podrobnosti a fotky z předchozích turnajů naj-
dete na <http://www.oreltelc.cz/pinec>. Takže sraz v neděli **6. 3. ve 14 hodin v orlovně**.

Poselství Svatého otce Františka k postní době 2022

„Když prokazujeme dobro, nesmíme přitom propadnout únavě. Vydržíme-li, dočkáme se doby, kdy budeme sklízet. Dokud tedy máme ještě čas, prokazujme dobro všem.“ (Gal 6,9–10a)

Milé sestry a milí bratři, postní doba, která nás provází k oslavě smrti a vzkříšení Ježíše Krista, je dobou příhodnou pro osobní i společnou obnovu. Ku prospěchu letošní postní doby nám poslouží zamyšlení nad výzvou sv. Pavla Galatánům: „Když prokazujeme dobro, nesmíme přitom propadnout únavě. Vydržíme-li, dočkáme se doby, kdy budeme sklízet. Dokud tedy máme ještě čas (kairós), prokazujme dobro všem“ (Gal 6,9–11).

1. Zasévání a sklizeň

Svatý apoštol Pavel v tomto úryvku předkládá obraz setby a sklizně (srov. Mt 13), který byl Ježíšovi blízký. Používá při tom výraz chairós neboli čas příhodný pro zasévání dobra s výhledem na sklizeň. Který čas je pro nás oním příhodným? Bezesporu je jím doba postní, ale je jím i celý náš pozemský život, jenž se v době postní určitým způsobem zrcadlí.[1] Jak to ukazuje evangelijní podobnoství o bohatém člověku, který považoval za životní štěstí velkou úrodu nakupenou ve stodole (srov. Lk 12,16–21), převažuje v našem životě až příliš často nenasytost, pýcha, touha vlastnit, hromadit

a konzumovat. Doba postní nás vyzývá, abychom se obrátili, změnili své smýšlení a uvědomili si, že pravda a krása života nespočívají natolik v tom, co máme, ale co darujeme, nikoli v tom, co hromadíme, nýbrž v tom, jak zaséváme a sdílíme dobro.

Roľníkem je především sám Bůh, které stále velkodušně „hojně rozsévá do naší lidské rodiny semena dobra“.[2] Jsme zváni, abychom v této postní době odpověděli na Boží dar přijetím jeho slova, které je „plně života a síly“ (Žid 4,12). Vytrvalé naslouchání Božímu slovu dává v nás zrát vnitřní bdělosti k jeho skutkům (srov. Jak 1,21), které přináší v našem životě plody. Už toto nám působí radost. Ještě větší je však povolání být „Božími spolupracovníky“ (1 Kor 3,9), tedy dobře využívat své-

ho času (srov. Ef 5,16) ke konání dobra, a tak zasévat. Povolání zasévat dobro nelze vnímat jako zátěž, nýbrž jako milost, kterou nás Stvořitel vtahuje do své velkorysosti, abychom i my spolu s ním přinášeli plody. A sklizeň? Nezaséváme snad hlavně s výhledem na úrodu? Zajisté. Svátý Pavel připomíná těsně sepětí setby a sklizeň, když říká: „Kdo rozsévá skoupě, skoupě bude také sklízet, a kdo rozsévá pozhnaně, pozhnaně bude také sklízet“ (2 Kor 9,6). Co je to ale za úrodu? Dobrá setba přináší především plody pro nás, pro naše každodenní vztahy, a to i nepatrnými dobrými skutky. Žádný, ani ten nejmenší skutek lásky, žádné „velkodušné úsilí“ pro Boha nepřijde nazmar.[3] Jako se strom pozná po ovoci (srov. Mt 7,16.20), tak i život plný dobrých skutků je plný světla (srov. Mt 5,14–16) a šíří ve světě Kristovu vůni (srov. 2 Kor 2,15). Služba Bohu, osvobozená od hříchu, dává uzrát plodům spásy pro všechny (srov. Řím 6,22).

Ve skutečnosti je nám dáno uvidět jen malou část z plodů, které jsme zaselí, podle evangelijních slov „jiný rozsévá a jiný sklízí“ (Jan 4,37). Když zaséváme ve prospěch druhého, máme účast na velkorysosti Boží: „Je proto opravdu ušlechtilé vkládat naději do skryté síly semene dobra, které rozséváme, a tak začít procesy, jejichž plody budou sklízet jiní.“[4] Když zaséváme dobro ve prospěch druhých, osvobozujeme se od ubohého vypočítávání vlastních výhod, propůjčujeme svým činům neziskost a otvírají se nám úžasné a milostiplné obzory Božího záměru.

Boží slovo nám otevírá oči a rozšiřuje náš pohled: říká nám, že opravdová úroda je úroda eschatologická, v den, ve kterém už slunce nezapadá. Zralý plod našeho života a našich skutků je „úroda pro věčný život“ (Jan 4,36), která pro nás bude „pokladem v nebi“ (Lk 12,33; 18,22). I Ježíš, aby vyjádřil tajemství své smrti a vzkříšení (srov. Jan 12,24), užívá obraz semene, které umírá v zemi a tak přináší plody. Svátý Pavel se pak vrací k tomuto obrazu, když hovoří o vzkříšení našeho těla: „Tak je tomu i se vzkříšením mrtvých. Do země se klade tělo, které podléhá zkáze, vstane však tělo, které zkáze nepodléhá. Do země se klade tělo, které budí ošklivost, vstane však tělo, které budí úctu. Do země se klade tělo slabé, vstane však silné. Do země se klade tělo živočišné, vstane však tělo zduchovnělé. Jako je tělo živočišné, tak je i zduchovnělé“ (1 Kor 15,42–44). Tato naděje je velikým světlem, které přináší zmrtvýchvstalý Kristus do světa: „Máme-li naději v Krista jen v tomto životě, pak jsme nejubožejší ze všech lidí. Ale Kristus z mrtvých vstal, a to jako první z těch, kteří zesnuli“ (1 Kor 15,19–20), aby ti, kteří jsou s ním niterně spojeni skrze lásku a jsou mu „podobní v jeho smrti“ (Řím 6,5), byli mu tak podobní i v jeho zmrtvýchvstání (srov. Jan 5,29). „Tehdy budou spravedliví v království svého Otce zářit jako slunce“ (Mt 13,43).

2. „Když prokazujeme dobro, nesmíme přitom propadnout únavě“

Kristovo vzkříšení vdechuje život pozemské naději, skrze „velkou naději“ na věčný život vkládá do doby přítomné zárodek spásy.[5] V trpkých zklamáních z mnoha nesplněných snů, v obavách z různých hrozeb, v beznaději naší chudoby upadáme do pokušení uzavřít se do vlastního individualistického egoismu, stáváme se lhostejnými vůči utrpení druhých. Ani nejlepší zásoby však nejsou v praxi nevyčerpatelné: „Junáci zemdlí a unaví se, rekové klopýtají slabostí“ (Iz 40,30). Bůh však „znavenému dává sílu, bezmocnému rozmnožuje zdatnost (...). Ti, kteří doufají v Hospodina, nabývají sil, jak orli dostávají křídla, běží a neumdlí, jdou bez únavy“ (Iz 40,29.31). Doba postní nás zve, abychom svou víru a naději zaměřili na Pána (srov. 1 Petr 1,21), protože jen s pohledem upřeným na Ježíše Krista zmrtvýchvstalého (srov. Žid 12,2) můžeme odpovídat na apoštolovu výzvu: „Když prokazujeme dobro, nesmíme přitom propadnout únavě“ (Gal 6,9).

Když se modlíme, nepropadajme únavě. Ježíš nás naučil, že je třeba se „stále modlit a nechať“ (Lk 18,1). Potřebujeme se modlit, protože potřebujeme Boha. Domníváme-li se, že si vystačíme sami, hluboce se mýlíme. Během pandemie jsme se mohli dotknout své osobní i společenské slabosti. Díky této postní době můžeme zakoušet útěchu víry v Boha, bez které nemůžeme mít jistotu (srov. Iz 7,9). Nikdo se nezachrání sám, protože všichni jsme na stejné lodi uprostřed bouří historie.[6] Především však se nikdo nezachrání bez Boha, protože jen velikonoční tajemství Ježíše Krista přináší vítězství nad temnými vodami smrti. Víra nás nezprošťuje životních útrap, dává nám ale možnost jimi projít ve spojení s Bohem v Kristu s velkou nadějí, která neklaté a jejímž důkazem je láska, kterou Bůh vliil do našich srdcí skrze Ducha Svatého (srov. Řím 5,1–5).

Nepropadajme únavě při vykořeňování zla ze svého života. Kéž tělesný půst, ke kterému nás postní doba vybízí, posílí našeho ducha v boji proti hříchu. Nikdy nepřestáváme prosit o odpuštění skrze svátost smíření. Víme přece, že Boha nikdy neomrzí odpouštět.[7] Nikdy neochabujeme v boji proti žádostivosti. Je to slabost, která nabádá k egoismu a k různým podobám zla. V každém století najde svou cestu, aby vtáhla člověka do hříchu.[8] Jedním z nebezpečí je závislost na digitálních médiích, které vykrádají mezilidské vztahy. Postní doba je příhodná k tomu, abychom se těmto nástrahám postavili, a naopak začali pracovat na celistvé mezilidské komunikaci,[9] která spočívá v „reálných setkáních“, [10] tváří in tvář.

Nepropadajme únavě v čínorodé lásce ke každému bližnímu. Rozdávajme v této postní době almužnu s radostí (srov. 2 Kor 9,7). Bůh, „který poskytuje rozséváči semeno a chléb k jídlu“ (2 Kor 9,10), se o každého z nás postará. Nejen o to, abychom měli co jíst, nýbrž abychom mohli štědrě prokazovat dobro druhým. Celý náš život má být časem zasévání dobra. Využijme proto zvláště postní dobu k tomu, abychom pečovali o lidi kolem nás, abychom na cestách životem byli nablízku sestrám a bratrům, kteří jsou raněni (srov. Lk 10,25–37). Postní doba je dobou příhodnou, abychom lidi potřebné hledali, nikoli se jim vyhýbali; abychom se tomu, kdo touží po vyslechnutí a dobrém slově, ozvali, a ne ho ignorovali; abychom toho, kdo je osamocený, navštívili a neopustili ho. Prokazujme opravdu dobro všem, udělejme si čas na nejmenší a bezbranné, opuštěné a pohrdané, diskriminované a marginalizované.[11]

3. „Vydržíme-li, dočkáme se doby, kdy budeme sklízet“

Postní doba nám každý rok připomíná, že „dobrotivostí spolu s láskou, spravedlností a solidaritou nedosáhneme jednou provždy. Musejí se uskutečňovat každý den.“[12] Prosme tedy Boha o trpělivou vytrvalost rolníka (srov. Jak 5,7), abychom neztráceli trpělivost v konání dobra krok za krokem. Kdo upadne, ať vztáhne ruku k Otci, který nám pokaždé pomůže vstát. Kdo zbloudil, ošálen posedlostí Zlého, ať nemešká a vrátí se k tomu, který „mnoho odpouští“ (Iz 55,7). V této době obrácení nacházíme oporu v Boží milosti a v církevním společenství a nikdy neochabujeme v zasévání dobra. Půst připraví půdu, modlitby ji zkyprí, dobrosrdečnost ji zúrodní. Máme jistotu víry, že „vydržíme-li, dočkáme se doby, kdy budeme sklízet“ (Gal 6,9) a s vytrvalostí se nám dostane splnění slibu (srov. Žid 10,36) pro spásu naši a druhých (srov. 1 Tim 4,16). Když budeme žít bratrskou láskou ke všem, jsme spojeni s Kristem, který dal svůj život za nás (srov. 2 Kor 5,14–15) a budeme okoušet radost nebeského království, kdy Bůh bude „všechno ve všem“ (1 Kor 15,28).

Panna Maria, z jejíhož lůna se zrodil Spasitel a která uchovávala všechno ve svém srdci a rozvažovala o tom (srov. Lk 2,19), ať nám vyprosí dar vytrvalosti a je nám svou mateřskou něhou nablízku, aby tento čas obrácení přinesl plody věčné spásy.

František

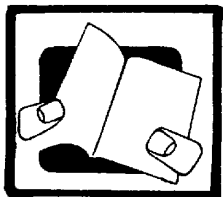
Postní pátky v brněnské katedrále

Diecézní katechetické centrum pořádá také letos postní duchovní obnovu. Obnova se uskuteční během pěti postních pátků v brněnské katedrále sv. Petra a Pavla. Tématem letošních postních pátků je Naslouchat a slyšet.

Od 17 hodin je možné zúčastnit se křížové cesty, v 17:30 začíná mše svatá. Od 18:10 následuje duchovní promluva. Po promluvě plynule navazuje adorace a Nikodémova noc (možnost k duchovnímu rozhovoru nebo svátosti smíření).

Přednášející a jejich témata:

- 4. 3. 2022: R.D. Jiří Janalík, kaplan na Biskupském gymnáziu: Hledáme k sobě cestu
- 11. 3. 2022: R.D. Tomáš Koumal, farář v Brně na Petrově: Ticho
- 18. 3. 2022: Jan Kříž, jáhen v Brně na Petrově: Boží sdělení
- 25. 3. 2022: Jan Špilar, trvalý jáhen: Jak uzdravit komunikaci

Knižní tipy do Vaší knihovny

Velký objev - *Naše cesta do katolické církve* – Birgitta Ekmanová, Ulf Ekman

V životním hledání manželů Ekmanových sehrála důležitou úlohu slova svaté Brigity Švédské „Pane, ukaž mi svou cestu a dej mi ochotu se po ní vydat.“ Svě obrácení prožili jako mladí v prostředí luterské církve, avšak léta studií pramenů a mnohá setkání s „probuzenými“ katolíky v nich vyvolala změnu smýšlení. Proces hledání trval dlouhých dvacet let. Krátce poté, co Ulf oslavil své šedesátiny, se manželé rozhodli zažádat o přijetí do římskokatolické církve. Jejich krok pochopitelně vyvolal bouřlivé reakce po celém světě. Svě svědectví neseptali za cílem živit kontroverzi; jejich vyprávění dýchá zralostí, pokorou a vděčností za všechny etapy životní cesty, za všechna setkání, která je na cestě posunula o krůček dál. Cenné jsou i jejich protrpěné pohledy na roli papeže v církvi, na jednotu církve, slavení eucharistie, mariánskou úctu... Knihu lze chápat jako „katechismus v kostce“: mnoha katolíkům může pomoci lépe pochopit a zamilovat si svou církev.

Cestou od srdce k srdci – Josef Hrdlička

Josef Hrdlička mluví o duchovních výzvách naší doby a zároveň skládá účty ze všeho důležitého, čím se od svého mládí dosud zabýval. Zaznívají zde pozoruhodné impulsy a povzbuzení k mnoha duchovním, kulturním, církevním i společenským otázkám. Je Bůh opravdu středem našeho života? O čem pochybují věřící a o čem ateisté? V čem spočívají výzvy pocovidové doby? Jaké spirituální potřeby mají lidé ve městech a jaké na venkově, v Čechách a na Moravě? Je umění darem Ducha Svatého? V jakém smyslu hrozí duchovnímu životu vyhoření? V čem se odvažujeme plout proti proudu? A věříme upřímně Bohu, že použije k dobrému i sebemenší projev naší lásky? Interview poutavě mapuje rovněž Hrdličkovo působení literární, překladatelské, církevně liturgické a hudebně pastorační. Vyčází u příležitosti jeho 80. narozenin.

Vztahy v digitálním světě – Gary Chapman, Arlene Pellicane

V současném digitálním věku děti tráví stále více času u obrazovky a méně si hrají venku, přestávají číst knihy nebo se bavit s rodiči. Technika pro nás jistě může být prospěšná, ale zároveň také může narušovat pocit sounáležitosti a bránit emocionálnímu a sociálnímu vývoji dítěte. V knize *Vztahy v digitálním světě* vám Gary Chapman a Arlene Pellicane představí nástroje, které potřebujete k tomu, abyste provedli pozitivní změny.

Manželství: dobrodružství ve dvou – Carolina Costová

Chystáte se na velké dobrodružství jménem manželství? Jste už nějaký čas spolu a bilancujete? Pak je tu právě pro vás tato kniha! Co vás na vašem partnerovi kdysi okouzlo? Jaká je vaše oblíbená píseň? Jste do sebe pořád zamilovaní? Co jste se jeden od druhého naučili? – Když si na tyto otázky upřímně odpovíte, váš vztah se může prohloubit a můžete mít jasněji v tom, co očekávat od

společného života. Kniha obsahuje řadu námětů k zamyšlení, vtipných kreseb a citátů, které potvrdí vaše zkušenosti, posunou vás dál a zároveň inspirují k tomu, jak vašemu vztahu dodat novou energii. Pomůže vám upevnit vztah a přistupovat ke vzájemným rozdílům s humorem, hravostí a jistou lehkostí.

Kniha je určena snoubeneckým párům, novomanželům i manželským párům, které hledají oživení svého vztahu. Vídaným pomocníkem se stane pro manželské poradce a pro ty, kdo druhé oddávají či připravují na uzavření manželství.

Pozvánka na Křížovou cestu

Česká krajina je protkána mnoha Křížovými cestami, mnohé jsou okázalé, mnohé opravené, další čekají na opravu a některé byly zbudovány nedávno. Jednu takovou nalezneme nedaleko, za obcí Mysliboř u cesty do Studnic vznikla netradiční, o to velmi zajímavá Křížová cesta zhotovená převážně z kamene. Od zvoničky, kde Křížová cesta začíná a kde si můžeme přečíst „historii vzniku“, pokračuje po okraji lesa 14. zastavení a končí na vrchu u Božího hrobu s rozhledem do neznámé krajiny. V návodu použití Křížové cesty se praví: Postůj u každého zastavení a hledej tajemství skryté v kamenných symbolech Ježíšovy cesty na Golgotu, je to cesta utrpení a bolesti, ale také cesta velké lásky k člověku, vykroč na ní s pokorným srdcem a přemýšlej o svém životě ...

O této Křížové cestě by se dalo napsat více, ale lépe je tuto cestu vidět, projít si ji a přemýšlet o svém životě.

Uzávěrka příštího čísla je v neděli 20. 3. 2022
Neprodejně, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč – www.farnost-telc.cz
Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@post.cz